

จากใจศิษยาภิบาล คริสตจักรที่ 4 สืบสัมพันธ์วงศ์

สวัสดิ์ครับ พี่น้องที่รักในพระคริสต์

ให้เราเรียนรู้ว่า คำอุปมาเรื่องผู้พิพากษาธรรมกับหญิงม่าย มีบทเรียนที่สำคัญ อะไรบ้าง? เหตุใดพระเยซูคริสต์ จึงทรงให้คำอุปมาเรื่องนี้? ‘จุดเริ่มต้น และฐานที่มั่นคง’ สำหรับความเชื่อศรัทธาคืออะไร? ‘พื้นฐานสำคัญเรื่องแรกในการอธิษฐาน’ คืออะไร? เหตุใด เมื่อคุณอธิษฐาน จึงไม่ต้องสงสัยว่า พระเจ้าจะทรงฟังอย่างตั้งใจ หรือ สนใจห่วงใยคุณ? เมื่อคุณตกเป็นเหยื่อของความเจ็บไข้และความตาย เมื่อไม่ได้รับความยุติธรรมในโลกที่ยุติธรรมและโหดร้าย คุณจะต้องทำอะไร?

อย่าลืม ตรวจสอบว่าเราได้รับพระพรจากพระวจนะอย่างเต็มที่แล้ว ด้วยการตอบคำถามที่ปรากฏในตอนท้าย

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรทุกท่าน

ศจ.ดร.บัณฑูร บุญอิต

การเดินทางร่วมกับองค์พระเยซูคริสต์

มินิซีรีส์ พระธรรม ลูกา บทที่ 18:1-8

ตอน 44 ‘การอธิษฐานอย่างเด็ดเดี่ยวไม่ลดละ

ไม่อ่อนระอาใจอยู่เสมอ

¹พระองค์ตรัสคำอุปมาเรื่องหนึ่งให้เขาฟัง เพื่อสอนว่าคนทั้งหลายควรอธิษฐานอยู่เสมอ **ไม่อ่อนระอาใจ** ²พระองค์ตรัสว่า “ในนครหนึ่งมีผู้พิพากษาคนหนึ่ง ที่มีได้เกรงกลัวพระเจ้า และมิได้เห็นแก่มนุษย์ ³ในนครนั้นมีหญิงม่ายคนหนึ่งมาหาผู้พิพากษาผู้นั้นพูดว่า ‘ขอให้ความยุติธรรมแก่ข้าพเจ้าในการสู้ความเถิด’ ⁴ฝ่ายผู้พิพากษานั้นไม่ยอมทำจนช้านาน แต่ภายหลังเขานึกในใจว่า ‘แม้ว่าเราไม่ยำเกรงพระเจ้า และไม่เห็นแก่มนุษย์ ⁵แต่เพราะแม่ม่ายคนนี้มากวนเราให้ลำบาก เราจะให้ความยุติธรรมแก่นาง เพื่อมิให้นางมารบกวนบ่อยๆ ให้เรารำคาญใจ’ ” ⁶และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “จงฟังคำที่ผู้พิพากษาธรรมนี้ได้พูด ⁷พระเจ้าจะไม่ทรงประทานความยุติธรรมแก่คนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้ ผู้ร้องถึงพระองค์ทั้งกลางวันกลางคืนหรือ พระองค์จะอดพระทัยไว้ช้านานหรือ ⁸เราบอกท่านทั้งหลายว่า พระองค์จะทรงประทานความยุติธรรมให้เขาโดยเร็ว แต่เมื่อบุตรมนุษย์มา ท่านจะพบความเชื่อในแผ่นดินโลกหรือ” ลูกา 18:1-8

คำอุปมาเรื่องนี้ เกี่ยวข้องกับ ความเด็ดเดี่ยว มั่นคง ไม่ลดละ ทั้งในการอธิษฐาน และ ในการติดตามพระเจ้าตลอดชีวิต ซึ่งจะต้องดำเนินชีวิต ด้วย ‘มาตรฐานของแผ่นดินของพระเจ้า’ เป็นบทเรียน เกี่ยวกับความมุ่งมั่น แม้ต้องเผชิญกับอุปสรรคปัญหา และความล่าช้า เนิ่นนาน แต่ถึงกระนั้น ‘ผู้ติดตามพระเจ้า’ ก็จะต้องมีความ สัตย์ซื่อ บากบั่น อดทน

‘โลกที่ตกอยู่ในความบาป’ เต็มไปด้วย ปัญหาอุปสรรคมากมาย ที่ทำให้เกิดความท้อใจ โลกนี้ เต็มไปด้วย ‘ผู้พิพากษา อยุติธรรม’ และ ‘หญิงม่าย ที่ทนทุกข์’ โลกนี้มี ‘ผู้ชนะ’ และ ‘ผู้แพ้’ โดยที่ทุกสิ่งทุกอย่างจะถูกตัดสินในวันนี้เดี๋ยวนี้ ปัจจุบันเป็นสิ่งสำคัญโดยไม่มี ความยั้งคิด ไม่คำนึง ถึงอนาคตข้างหน้าว่าในที่สุดแล้วจะมี ‘การพิพากษา ครั้งสุดท้าย’

สถานการณ์ ซึ่งยากที่จะยอมรับ ก็คือ ความโหดร้าย ที่เกิดขึ้นสืบเนื่องจากความอยุติธรรม เมื่อคนที่ไม่สมควรที่จะได้รับ ‘สิ่งดี ๆ’ กลับได้รับ คนที่สมควรจะได้รับสิ่งที่ดีกลับไม่ได้รับ แต่ได้รับสิ่งร้าย ๆ ‘คนที่มีอำนาจ’ กดขี่ ช่มเหง กลั่นแกล้ง ‘คนที่ไม่มีความอำนาจ’ ซึ่งอ่อนแอกว่า

ตราบใดที่ ‘โลกตกอยู่ภายใต้อำนาจความบาป’ ความอยุติธรรมก็จะเกิดขึ้น ดังที่พระเยซูคริสต์ และผู้ฟังของพระองค์และเราทุกคนตระหนักดี

คำอุปมาเรื่องนี้โดนใจผู้ฟังซึ่งดำรงชีวิตอยู่ในศตวรรษที่หนึ่งในดินแดนกาลิลี ยูดา ในสมัยนั้น ผู้หญิงจะแต่งงานเมื่ออายุยังน้อย ประมาณ 13 ถึง 14 ปี ชีวิตผู้คนสมัยนั้นต้องเผชิญกับความเสี่ยง ประกอบกับ พัฒนาการทางการแพทย์มีจำกัด ดังนั้นผู้หญิงหลายคนจึงต้องเป็น ‘แม่ม่ายลูกอ่อน’

เพราะสามีของเธอเสียชีวิตจึงไม่มีผู้ใด เลี้ยงดู ดูแลปกป้อง ‘เธอและลูก’

ผู้หญิงคนนี้น่าจะถูกโกง จึงทำให้เธอไม่ได้รับมรดกจากสามีของเธอซึ่งเสียชีวิตไปจากเธอ

เธออาจจะอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก

ถึงขนาดถูกขับให้ออกจากบ้าน ออกจากที่ดินผืนเล็กที่เธออยู่

ไม่มีใครที่จะเป็นปากเสียงให้เธอ

ไม่มีใครที่จะต่อสู้เพื่อสิทธิของเธอ

ดังนั้นเธอจึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำในสิ่งที่สังคมไม่คาดคิด

หญิงม่ายทำสิ่งที่ไม่มีใครในโลกยุคก่อนเขาทำกัน ในสมัยนั้นไม่มีระบบศาลยุติธรรมเหมือนเช่น

ในปัจจุบันนี้ ‘ความยุติธรรม’ ขึ้นอยู่กับ ‘ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้พิพากษาในท้องถิ่นนั้นๆ’ แต่ละคน

จะมีแนวความคิดว่าสิ่งใดถูกต้องและสิ่งใดยุติธรรมแตกต่างกัน ไม่มีกฎหมายหรือระบบระเบียบ

กฎเกณฑ์อันเป็นที่ยอมรับของทั้งประเทศ

ในคำอุปมาเรื่องนี้เรามี ‘ผู้พิพากษา’ ซึ่งดูแลท้องถิ่นนั้น เขาอาจจะเป็นผู้มีอำนาจเป็น

คนโดดเด่น หรือ อาจจะเป็นคนที่เฮโรดแต่งตั้งเพื่อที่จะทำหน้าที่ตัดสินข้อพิพาทที่เกิดขึ้นใน

ท้องถิ่นนั้นๆ ในยุคก่อนไม่มีระบบศาลยุติธรรมเหมือนในปัจจุบันนี้ที่จะต้องเข้าไปยื่นเรื่องและได้รับ

การพิจารณาตามคิวแต่จะเป็นกลุ่มผู้ชายที่เลือกร้อน บางคนเต็มไปด้วยความโกรธความโมโห

บางคนหวาดกลัว บางคนจนตรอก อารมณ์พลุ่งพล่าน ต่างก็มารุมล้อมผู้พิพากษา หวังจะให้

ผู้พิพากษาหันมาสนใจเรื่องราวของตน ต่างก็เบียดเสียด ยื้อแย่ง ตะโกนเรียกร้องความเป็นธรรม

ให้ดังกว่าคนอื่น ๆ ในสถานการณ์เช่นนั้นจะไม่มีผู้หญิงอยู่เลย เพราะเป็น ‘โลกของผู้ชาย’ เป็นเรื่องราว

ธุระของผู้ชาย เป็นสิทธิของผู้ชาย แต่หญิงม่ายคนนี้ ไม่มีชายใดที่จะเป็นตัวแทนให้กับเธอ ไม่มีใคร

ที่จะเบียดเสียดฝูงชน เพื่อที่จะเรียกร้องความเป็นธรรม ได้เถียง ช่มชู้ วางอำนาจ หรือ โน้มน้าว

ผู้พิพากษา แทนเธอ นี่คือเหตุผล ที่ทำให้เธอทำในสิ่งที่คนในสังคมยุคก่อนไม่มีใครเขาทำกัน

ผู้หญิงจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับ หรือ ทำสิ่งที่ เป็น 'หน้าที่ของผู้ชาย' แต่ขณะนี้หญิงม่ายจำเป็นจะต้อง เป็น 'ตัวแทน' เป็นปากเสียง ให้กับตนเอง เธอมาหาผู้พิพากษาครั้งแล้วครั้งเล่า เธอไม่มีหวังที่จะ เบียดเสียด ฝ่าฝูงผู้ชายเลือดร้อนซึ่งต่างก็สนใจ และคิดว่าเรื่องราว หรือ คดีของตนเองนั้นสำคัญที่สุด เธอไม่มีพลังกำลัง หรือ มีร่างกายกำยำ สูงใหญ่ ที่จะปะทะกับผู้ชายเหล่านั้นเพื่อเข้าไปอยู่ต่อหน้า ผู้พิพากษา แต่สิ่งที่เธอมี ก็คือ 'เสียง' ที่จะกรีดร้อง อย่างโหยหวน วิงวอนขอความช่วยเหลือ คร่ำครวญ อ่อนวอน ขอความกรุณาเห็นใจ 'เสียง' ซึ่งสามารถแผ่ร้องดังจนไปเข้าหูของทุกคน ในที่นั้น

สิ่งที่เกิดขึ้น เป็นเรื่องน่าอัปยศ จาวยุติ ซึ่งไม่มีทางเกิดขึ้นในสังคมยุคนั้น ในที่สุดแล้ว 'ผู้พิพากษาธรรม' กลับเป็นฝ่ายที่จะต้องยุติ เรื่องอื้อฉาว น่าอัปยศ เป็นที่ครหา เช่นนี้ เรื่องราวของหญิงม่ายคงเป็นเรื่องที่เลื่องลือ ราวกับ 'ไฟไหม้ป่า' เมื่อบรรดาชายฉกรรจ์กลับบ้าน คงนำเรื่องราวของหญิงคนนี้ ไปวิพากษ์วิจารณ์กันต่อที่บ้าน ดังนั้น เราจึงพบว่า

4ฝ่ายผู้พิพากษานั้นไม่ยอมทำจนช้านาน แต่ภายหลังเขานึกในใจว่า 'แม้ว่าเราไม่ยำเกรงพระเจ้า และไม่เห็นแก่มนุษย์' 5แต่เพราะแม่ม่ายคนนี้มากวนเราให้ลำบาก เราจะให้ความยุติธรรมแก่นาง เพื่อมิให้นางมารบกวนบ่อยๆให้เรารำคาญใจ' " ลูคา 18:4-5

วลีในข้อ 5 ที่ว่า 'เพื่อมิให้นางมารบกวนบ่อยๆให้เรารำคาญใจ' ในภาษากรีก คือ 'เพื่อให้เธอ จะไม่ทำให้ฉันหน้าดำ จากการที่เธอมา' ในปัจจุบันเรากล่าวถึง 'หน้าแดง' แต่ในสมัยนั้น กล่าวว่ 'หน้าดำ' แต่ความหมาย ไม่ต่างกัน คือ ความละอายใจ อับอายขายหน้า ความกระดากใจ ความอัปยศอดสู เสื่อมเสียเกียรติ

พระเยซูคริสต์ทรงบรรยายผู้พิพากษา คนนี้ว่า 'เขาไม่ยำเกรงพระเจ้าและไม่เห็นแก่มนุษย์' แต่เพราะว่าหญิงม่ายคนนี้ กำลังทำให้เขา 'เสื่อมเสียชื่อเสียงและศักดิ์ศรี' ผู้พิพากษาธรรมจึงตัดสินใจ ที่จะให้ความยุติธรรม แก่นางตามที่นางร้องขอ เพื่อที่ นางจะไม่เข้ามารบกวนเขาอีกต่อไป

พระเยซูคริสต์จึงสรุปว่า

7พระเจ้าจะไม่ทรงประทานความยุติธรรมแก่คนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้ ผู้ร้องถึงพระองค์ ทั้งกลางวันกลางคืนหรือ พระองค์จะอดพระทัยไว้ช้านานหรือ 8เราบอกท่านทั้งหลายว่า พระองค์จะทรงประทานความยุติธรรมให้เขาโดยเร็ว ลูคา 18:7-8

คำในภาษาฮีบรูว่า 'โดยเร็ว' หมายถึง 'อย่างทันทีทันใด อย่างเฉียบพลัน' มากกว่าจะหมายถึง 'อย่างปัจจุบันทันด่วน ในแง่ของระยะเวลาโดยเร็ว' ในที่นี้พระเยซูคริสต์กำลังเล็งถึง 'การพิพากษาสุดท้ายของพระเจ้า' เมื่อพระเยซูคริสต์ ทรงเสด็จกลับมาครั้งที่สอง

สังเกต **วิธีการที่พระเยซูทรงสรุป** ว่า

8 แต่เมื่อบุตรมนุษย์มา ท่านจะพบความเชื่อในแผ่นดินโลกหรือ **ลูกา 18:7-8**

พระเยซูคริสต์กำลังทรงท้าทาย และตักเตือนเราทุกคน โดยปกติเรามักจะคิดว่า ประเด็นคือ **พระเจ้าจะช่วยเหลือเราหรือไม่ ในเรื่องนี้หรือเรื่องนั้น?** พระเจ้าจะช่วยเหลือเราในสถานการณ์นี้ หรือไม่? บางครั้งเราถึงกับคิดว่า **พระเจ้าจะทรงรักษาสัญญากับเรา หรือไม่?** หรือขนาด **พระเจ้าจะทรงรักษาความเชื่อศรัทธาที่เรามีต่อพระองค์ได้ หรือไม่?** แต่พระเยซูคริสต์ ชี้ให้เห็นว่าประเด็นไม่ได้ อยู่ที่ว่า **พระเจ้าจะรักษาความเชื่อศรัทธาที่เรามีต่อพระองค์ไว้ ได้ หรือไม่?** แต่ประเด็นอยู่ที่ว่า **'คุณ' จะรักษาความเชื่อศรัทธาที่คุณมีต่อพระเจ้า หรือไม่?** ต่างหาก คุณจะยังคงสัตย์ซื่อมั่นคง ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก ได้หรือไม่? คุณจะยังคงไว้วางใจพระเจ้าในทุกสถานการณ์ หรือไม่? เมื่อพระบุตรของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ เสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง พระองค์จะพบว่า **คุณสัตย์ซื่ออยู่ในโลกที่ได้ละทิ้งพระเจ้า หรือไม่?** เมื่อพระเยซูกลับมา พระองค์จะพบคุณ รอคอยพระองค์ และพร้อมที่จะไปกับพระองค์ หรือไม่? คำถามใหญ่สำหรับเราคือ **พระเจ้าจะตอบคำอธิษฐานของฉัน หรือไม่?** แต่สำหรับพระเยซู คำถามใหญ่ คือ **คุณจะยังคงอธิษฐานต่อไป หรือไม่?** คุณจะยังคง **เชื่อฟัง ติดตามพระเยซู ด้วยความไว้วางใจ ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น หรือไม่?**

คำอุปมานี้ เกี่ยวข้องกับ**ความจำเป็น** ที่จะต้องอธิษฐาน ด้วย**ความเชื่อศรัทธา**และ**ไว้วางใจ** ไม่ว่าจะต้องเผชิญ สถานการณ์อะไรก็ตาม โดยไม่ท้อถอย

บางคนเมื่ออ่านคำอุปมานี้ อย่างผิวเผินจะรู้สึกตกใจ เพราะเข้าใจผิด เพราะคิดว่า คำอุปมานี้ กำลังเปรียบเทียบ 'ผู้พิพากษาธรรม' ทัดเทียมกับ 'พระเจ้า' ไม่ใช่เช่นนั้นเลย แต่ 'พระเจ้า' แตกต่างจาก 'ผู้พิพากษาธรรม' ในแง่ต่างๆ ดังนี้

1) **บุคลิกลักษณะ (Character)**

ผู้พิพากษา เป็นเพียงเจ้าหน้าที่ ผู้เล็กน้อยที่ทำงานในเมืองเล็กๆ ซึ่งกินสินบน เขาควรที่จะเป็น 'ตัวแทนแห่งความยุติธรรม' และรักษากฎหมาย แต่ในความเป็นจริงแล้ว เขาปราศจาก ความยุติธรรม และเป็นคนอธรรม ผิดกับ **'พระเจ้าผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์สูงสุด'** ทรงเต็มไปด้วยความชอบธรรม ความรัก และเต็มเปี่ยมไปด้วยคุณธรรม ความดี ทั้งปวง นี่คือ **'จุดเริ่มต้น'** ที่ทั้งคุณและผม จะต้องตระหนัก เมื่อเรารู้สึก ถูกโกง เจ็บปวด ผิดหวัง หรือ สับสน กับสิ่งที่เกิดขึ้น เมื่อเราถูกกระทำ หรือ เมื่อมีสิ่งร้ายๆ เกิดขึ้นในชีวิต ส่วนสิ่งดี ๆ กลับไม่เกิดขึ้น เมื่อเราคุกเข่าเข้าเฝ้าพระเจ้า

อธิษฐานต่อพระองค์ เราไม่ได้กำลังอยู่เบื้องหน้าผู้พิพากษาอธรรม แต่เรากำลังอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์
ของพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่สูงสุด ผู้ทรงเต็มเปี่ยมด้วย คุณงามความดี พร้อมกับ ฤทธานุภาพสูงสุด

ในพระธรรม 1 ยอห์น 1:5 กล่าวว่า

นี่เป็นข้อความที่เราได้ยินจากพระองค์ และบอกแก่ท่านทั้งหลาย

คือว่า พระเจ้าทรงเป็นความสว่าง และความมืดในพระองค์ไม่มีเลย 1 ยอห์น 1:5

พระธรรมข้อนี้ มีความหมายที่สำคัญว่า เมื่อคุณตรวจสอบ ‘แสงสว่างนี้’ จากทุกแง่ทุกมุม
ตลอดจนนิรันดร์กาล คุณมีเหล่าบรรดาทูตสวรรค์ ช่วยคุณตรวจสอบ คุณจะไม่พบ สิ่งใด ๆ เลย
ที่คัดค้าน หรือ ทำให้ความจริง ในสิ่งที่คุณรู้ เกี่ยวกับ ความศักดิ์สิทธิ์ บริสุทธิ์สูงสุด ความดี
พระปัญญา ความรัก และ ความจริงของพระเจ้า เป็นโมฆะ

ผู้เผยพระวจนะฮาบากุก ในพันธสัญญาเดิม ท่านมีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาที่ประชากรของพระเจ้า
ถูกลงโทษ เพราะความผิดบาปของตน พระเจ้าได้ให้มหาอำนาจของโลก ที่เป็น ชาวต่างชาติ
นำการพิพากษาของเจ้ามาสู่ ยูดาห์ ปัญหาของผู้เผยพระวจนะฮาบากุก คือ มหาอำนาจนั้น
เลวร้ายยิ่งกว่าประชากรของพระเจ้าซึ่งพระเจ้ากำลังลงโทษอยู่ ดังนั้นผู้เผยพระวจนะจึงมีคำถามว่า
‘เหตุใด พระเจ้าสามารถทำเช่นนั้นได้?’ แต่กระนั้น สิ่งที่ยิ่งใหญ่คือ ถึงแม้ว่า ฮาบากุก ไม่ทราบ
คำตอบของคำถามที่ตนเองมี ต่อความสงสัยที่เกิดขึ้น แต่เขารู้จักพระเจ้าของเขา และเขารู้ว่า
‘นี่คือจุดเริ่มต้น และจุดสิ้นสุด’ เขาตระหนักว่า พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ชั่วนิรันดร์
พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ และเป็นความจริงที่ไม่เปลี่ยนแปลง พระเจ้าทรงความยุติธรรม ชอบธรรม
และ เปี่ยมด้วยความดี

¹³พระเนตรของพระองค์บริสุทธิ์ เกินที่จะทอดพระเนตรการชั่ว จะทรงมองดูการผิดก็ไม่ได้
ฮาบากุก 1:13

นี่คือ ‘จุดเริ่มต้น ของความเชื่อศรัทธา’ และ ‘เป็นฐานที่มั่นคง’ สำหรับความเชื่อศรัทธา เนื่องจาก
ผู้เผยพระวจนะ ตระหนักถึงรากฐานที่สำคัญนี้ กล่าวคือ พระลักษณะของพระเจ้า ที่เปี่ยมด้วย
พระคุณ ความดี ศักดิ์สิทธิ์สูงสุด ฤทธานุภาพยิ่งใหญ่สูงสุด ด้วยเหตุนี้ท่านจึงยังคงสามารถ
อดทน รอคอย อธิษฐาน และ เปี่ยมด้วย ความชื่นชมยินดี แม้จะต้องขัดชิน ไม่ยอมจำนนต่อ
ความทุกข์ยากลำบาก (กรุณาจัดเวลาศึกษา พระธรรมฮาบากุก ส่วนตัว แล้วท่านจะได้รับพระพรจาก
ความเข้าใจที่เกิดขึ้น)

ในคำอุปมานี้พระเยซูกำลังชี้ให้เห็นถึง ‘ความแตกต่าง’ ระหว่าง ‘พระเจ้า’ กับ ‘ผู้พิพากษาอธรรม’
เพื่อเตือนเราถึง ‘พื้นฐานสำคัญเรื่องแรกในการอธิษฐาน’ ว่า เรากำลังเข้าเฝ้าอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์
พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพ ศักดิ์สิทธิ์สูงสุด ซึ่งเปี่ยมล้นด้วย ความชอบธรรมและความดี
และเป็น ‘พระบิดาของเรา’ ซึ่งเป็นความแตกต่าง เรื่องที่ สอง ที่เราต้องตระหนัก

2) ความสัมพันธ์ (Relationship)

หญิงม่ายคนนี้ไม่ได้มีความสัมพันธ์ใดๆ ทั้งสิ้น กับผู้ชายคนนี้ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้พิพากษา เธอเป็นเพียงหญิงม่ายที่น่าสงสารซึ่งปกป้องตนเองไม่ได้ และนี่คือเหตุผลที่เราพบบทบัญญัติมากมายในพันธสัญญาเดิมเพื่อปกป้อง 'ผู้ที่ช่วยตนเองไม่ได้' อย่างเช่นหญิงม่ายคนนี้ ผู้พิพากษาคคนนี้ 'มิได้เกรงกลัวพระเจ้าและมิได้เห็นแก่มนุษย์' ช่างเป็นภาพที่ตรงกันข้ามกับ 'ความสัมพันธ์ที่ผู้เชื่อศรัทธามีกับพระเจ้า' ประชากรของพระเจ้าทุกคนมีความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อพระเจ้า ผู้ทรงสร้างเขา และเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา พระเจ้าทรงรักมนุษย์แต่ละคน ก่อนที่เราจะเกิดเสียอีก พระเจ้าทรงไถ่เราจากความผิดบาป เวรกรรม และความตาย ด้วยชีวิตของพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ มนุษย์ทุกคนเป็น 'หนี้ชีวิต' ต่อพระเจ้า เราถูกสงวนไว้เพื่อที่จะมีสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้าชั่วนิรันดร์

เมื่อคุณซึ่งเชื่อศรัทธาในองค์พระเยซูคริสต์ ดูเหมือน ชีวิตไม่ได้ดีไปกว่าคนอื่น ๆ อย่าลืมที่จะยึดมั่นในคำตรัสของพระเยซู ว่า

²⁹นกกกระจาบสองตัวเขาขายบาทหนึ่งมิใช่หรือ แต่ถ้าพระบิดาของท่านไม่ทรงเห็นชอบ นกนั้นแม้สักตัวเดียวจะตกลงถึงดินก็ไม่ได้ ³⁰ถึงผมของท่านทั้งหลาย ก็ทรงนับไว้แล้วทุกเส้น
มัทธิว 10:29-30

เมื่อคุณอธิษฐาน อย่าสงสัยว่า 'พระเจ้าจะทรงฟังอย่างตั้งใจหรือ สนใจ ห่วงใยคุณ หรือไม่?' พระคัมภีร์ บอกเราว่า พระเจ้าได้ทรงนับ สอง สิ่ง คือ 1) ดวงดาวในท้องฟ้า และ 2) เส้นผมบนศีรษะของคุณ ช่างเป็น 'ภาพเปรียบเทียบ' ที่แตกต่างกันอย่างลิบลับ 'ดวงดาวที่ร้อนแรง ใหญ่โต' กับ 'เส้นผม ที่บอบบาง เส้นเล็กๆ บนศีรษะของมนุษย์' แต่เป็นภาพที่ให้เราตระหนักว่า ในเมื่อคุณ คือเจ้าของเส้นผม คุณมีคุณค่าต่อพระเจ้ายิ่งนัก ยิ่งกว่าดวงดาวในกาแล็กซี่ galaxy พระเจ้าทรงนับดวงดาว ด้วยพระปัญญาที่ไม่จำกัด พระองค์ทรงนับประชากรของพระองค์ (ถึงขนาดนับเส้นผมที่บอบบางแต่ละเส้น) ด้วยความรักอย่างทะนุถนอมที่ไม่จำกัด ด้วยเช่นกัน

⁴พระองค์ทรงนับจำนวนดาว พระองค์ทรงตั้งชื่อมันทุกดวง สดุดี 147:4

ดังนั้น เมื่อคุณตกเป็นเหยื่อ ของความเจ็บไข้ได้ป่วย และความตาย เมื่อคุณไม่ได้รับความยุติธรรมในโลกที่ยุติธรรม และบ่อยครั้งโหดร้าย คุณจะพบว่าสถานการณ์เหล่านี้ จะกลับตาลปัตรเมื่อ 'แผ่นดินของพระเจ้า' มาถึงอย่างสมบูรณ์ ในวันที่พระเยซูคริสต์ เสด็จกลับมาครั้งที่ 2 เพื่อสถาปนา 'โลกใหม่สวรรค์ใหม่ (New Heaven New Earth)' เมื่อนั้นจะไม่มีใครความเศร้าโศก ความทุกข์ หรือผู้พิพากษาอธรรม อีกต่อไป ดังนั้นพระเยซูคริสต์ จึงตรัสสั่งเราว่า ให้เรามูมานะ อธิษฐาน เชื่อฟัง ไว้วางใจ อย่างไม่ลดละ มีความเชื่อศรัทธาที่มั่นคงในพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

ก็จะเป็นการ ‘ตอบคำอธิษฐาน’ ที่ผู้เชื่อศรัทธา ได้อธิษฐาน ตลอดมาเป็นระยะเวลาหลายศตวรรษ แล้วว่า ‘ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่’

3) มูลเหตุ/คติความ (Causes)

พระเยซูคริสต์ ทรงให้เราเห็นภาพในคำอุปมา ถึง ‘มูลเหตุ/คติความ (Causes) อันน่าสิ้นหวังของหญิงม่าย’ แต่เพราะ ความมูมานะพยายาม อย่างไม่ลดละของเธอ และ เพราะความกลัวที่จะเสียศักดิ์ศรี ของ ‘ผู้พิพากษาธรรม’ คติความของเธอจึงได้รับชัยชนะ พระเยซูคริสต์ ทรงเป็น ‘ผู้นำ คติความ’ ซึ่งสำหรับคนมากมายมองว่าเป็น ‘เรื่องที่น่าสิ้นหวัง’ กล่าวคือ ‘การขยาย และความอยู่รอด ของ คริสต์ศาสนาในโลกปัจจุบัน’

แผ่นดินของพระเจ้า’ จะมีโอกาส อยู่รอด ในโลกที่เต็มไปด้วยผู้พิพากษาธรรม ในโลกที่ดูหมิ่นดูแคลน หัวเราะเยาะ มาตรฐานและหลักเกณฑ์ ของ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ได้หรือ? ‘ความรัก ความถ่อมใจ ความสุภาพอ่อนโยน การให้อภัย’ ดูเหมือน อ่อนแอ ไม่สามารถป้องกันตัวเอง จาก ‘ความหยิ่งยโส ความมีทิฐิ ความอคติ ความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ ความโลภ ละโมบ’ ได้เสียเลย

อย่าลืมว่า พระเยซูคริสต์ คือ ‘มูลเหตุ(cause)’ ที่ทำให้ แผ่นดินของพระเจ้า ได้เริ่มต้นขึ้นใน ‘โลกที่ตกอยู่ภายใต้อำนาจความบาป (The Fall)’ แผ่นดินของพระเจ้าเท่านั้นที่จะดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ ‘การเริ่มต้นของแผ่นดินของพระเจ้า’ แม้ว่าจะเล็กน้อย

ดังที่พระเยซูทรง เปรียบเทียบ ว่าเหมือนกับ

‘เมล็ดมัสตาร์ด’ เม็ดเล็กนิดเดียว ซึ่งปลูกลงในดิน

แต่กิ่งอกงามเป็นต้นไม้ใหญ่เป็นที่พักพิง

เจริญเติบโตท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ดูเหมือนว่าจะสิ้นหวัง

พระเยซูคริสต์เปรียบ ‘แผ่นดินของพระเจ้า’

เหมือนกับ ‘เชื้อขนมปัง (Yeast)’

ที่เติบโตอย่างเงียบๆ ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ

โดยที่ไม่มีอะไรจะหยุดยั้ง ถึงแม้ว่าจะเผชิญปัญหา การเป็นปรปักษ์ ความยากลำบาก ความล้มเหลว

ความพ่ายแพ้ ความถดถอย ที่ทำให้เติบโตไม่ได้อย่างสม่ำเสมอ แผ่นดินของพระเจ้า ถูกข่มขู่

ถูกเกลียดชัง ถูกดูถูกดูแคลน ถูกต่อต้าน ซึ่งจะเป็นเช่นนี้เสมอ จนกว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมา

พิพากษาโลกนี้ครั้งสุดท้าย ด้วยความชอบธรรม

บ่อยครั้งเราจะกล่าวว่า ‘นี่คือโลกแห่งความเป็นจริง’ โลกที่ตกในความบาป

แต่ต้องไม่ลืมว่า นี่คือ แผ่นดินของพระเจ้า ที่เป็นจริงด้วยเช่นกัน

‘แผ่นดินของพระเจ้า’ ไม่ได้เป็นจริงน้อยกว่า แต่เป็นความจริงที่จะยั่งยืน และอยู่ชั่วนิรันดร์

ดังนั้นพระเยซูคริสต์ จึงสอนสาวกของพระองค์ด้วยคำอุปมานี้ เพื่อชี้ให้พวกเขาตระหนักว่า

พวกเขาจำเป็นต้อง มูมานะอธิษฐาน อยู่เสมอ อย่างไม่ลดละ ไม่ท้อถอย

หลายคน มักถามว่า ‘เหตุใด พระเจ้าจึงไม่ทรงตอบคำอธิษฐานทันที? ในเมื่อพระเจ้าทรงมี
ฤทธานุภาพสูงสุด พระเจ้าทรงมีน้ำพระทัยที่จะช่วยกอบกู้ ทรงเปี่ยมด้วยความรัก ความดี
และความชอบธรรม ถ้าเช่นนั้นแล้ว เหตุใด เราจึงต้องฟันฝ่า อุปสรรค ปัญหา การต่อต้าน
ความล่าช้า และความไม่เชื่อศรัทธา เช่นนี้ ?

* เป็นไปได้ไหมว่า พระเจ้าทรงมีวิธีการทำงานผ่านทาง การถูกต่อต้าน ความล่าช้า
และความไม่เชื่อศรัทธา

* เป็นไปได้ไหมว่า พระเจ้ากำลังเตือนเราว่า เรากำลังทำงานกับมนุษย์ มนุษย์ที่จะต้องได้รับการ
การโน้มน้าว ชักจูง ให้ตัดสินใจ มนุษย์ที่มีความคิด เป็นตัวของตัวเอง ไม่ใช่ ‘หุ่นเชิด’
ที่เราจะสามารถชักใย ให้ทำในสิ่งที่เราต้องการได้

* เป็นไปได้ไหมว่า พระเจ้ากำลังทรงเรียกมนุษย์ที่เชื่อศรัทธาในพระองค์ ให้มีหุ้นส่วนกับพระองค์
ในพระปัญญา ในความมุ่งมั่นอดทน พยายาม และความรักเมตตา

* เป็นไปได้ไหมว่า พระเจ้ากำลังช่วยให้เราเห็นว่า เรากำลังต่อสู้ในสงครามที่ยาวนาน เพราะมีผล
กระทบชั่วนิรันดร์ เรากำลังสร้าง แผ่นดินของพระเจ้า ซึ่งอยู่ชั่วนิรันดร์ จึงจำเป็นต้องใช้เวลา
‘การสร้างอาณาจักรจำลอง’ ใช้เวลาไม่นานนัก แต่ ‘การสร้างอาณาจักรซึ่งดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์’
ใช้เวลาเนิ่นนานกว่ายิ่งนัก

การที่พระเจ้าทรงทำงานกับมนุษย์ ไม่ได้เป็นเรื่องที่ง่าย ๆ เพราะมนุษย์ ไม่ใช่ ‘หุ่นกระบอก’
มนุษย์ มีสติปัญญา มีวิจารณ์ญาณ มีความเป็นตัวตน การอธิษฐานต้องใช้เวลา พระเจ้าทรงใช้เวลา
ในการทำงานผ่านมนุษย์ พระเจ้าทำงานเผชิญกับ อคติ ความไม่รู้ ความหยิ่งยโส ความหวาดกลัว
ความโง่เขลาเบาปัญญา อวิชา ของมนุษย์ การทำงานของพระเจ้ากับมนุษย์ เป็นเรื่องที่ สลับซับซ้อน
ละเอียดอ่อน มีความสำคัญเป็นพิเศษ เป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์ใจที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้มนุษย์
ร่วมทำงานกับพระองค์ ซึ่งนับว่า เป็นเกียรติที่ยิ่งใหญ่เป็นพิเศษ

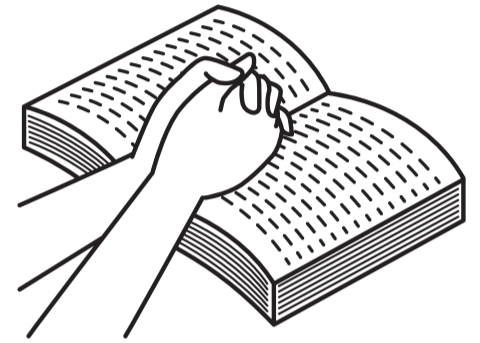
การทำงานร่วมกับพระเจ้าต้องอาศัย ความเชื่อศรัทธา การอธิษฐาน ความคิด และการดำเนิน
ชีวิต เชื่อฟัง ติดตามพระเยซูคริสต์ อย่างเสมอต้นเสมอปลาย บ่อยครั้งที่เราพลาด บ่อยครั้งที่
ที่เราสงสัยว่า ‘เหตุใด จึงล่าช้าเนิ่นนาน?’ ทั้งๆที่เราเองเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาที่ทำให้เกิด
ความล่าช้า บ่อยครั้งที่เราบ่นว่าถึงประสบการณ์ ฝ่ายวิญญาณที่เราได้รับ หรือไม่ได้รับ แต่จริงๆแล้ว
ควรเป็นพระเจ้าที่บ่นว่าเรา ถึงเรื่องความรื้อร่นฝ่ายวิญญาณที่เรามี หรือ ไม่มี ต่างหาก

เมื่อคุณอธิษฐาน สำหรับ เพื่อนฝูง ครอบครัว ผู้ที่ยังไม่เชื่อศรัทธา คุณจะต้องไม่ลืมว่า แรงต่อต้าน
ความไม่เต็มใจ การฝืนใจ ที่จะเผชิญพระพักตร์พระเจ้าของพวกเขาที่ยังไม่เชื่อศรัทธานั้น รุนแรง
ไม่ลดละ และนี่คือ เหตุผลว่า เหตุใด การอธิษฐานของเราจึงต้องมั่นคงและไม่ลดละ ด้วยเช่นกัน
การอธิษฐานอย่างไม่ลดละไม่ได้หมายความว่าอธิษฐานซ้ำๆหรือยืดยาวหรือพยายามบีบบังคับพระเจ้า
แต่หมายถึงการไม่ยอมแพ้ที่จะอธิษฐานเมื่อเผชิญความทุกข์ยากลำบาก หรือ เมื่อรู้สึกสิ้นหวัง

เมื่อพระเจ้าทรงฤทธานุภาพในทุกๆวัน เหตุใดเราจึงบ่นคร่ำครวญ เมื่อเราถูกปฏิเสธทุกวัน แต่ถึงกระนั้น พระเจ้าก็ไม่ทรงลดละ ยินหยัด มั่นคง ที่จะหยิบยื่น พระกรุณา พระคุณ ความรัก ให้เราอย่างสม่ำเสมอ ในทุกวัน เหตุใด เราจึงไม่ยื่นหยัดอย่างมั่นคง ที่จะอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอทุกวัน การยื่นหยัดอย่างมั่นคงโดยไม่ลดละของพระเจ้าจะได้รับชัยชนะในที่สุด ถึงแม้ว่าจะเผชิญกับการถูกปฏิเสธ นับครั้งไม่ถ้วน พระเจ้าก็ทรงเรียกเราให้ทำเช่นเดียวกัน และนี่คือเหตุผล ที่ อาจารย์เปาโล เขียนถึง พี่น้องในคริสตจักรโรม ว่า

³⁰พี่น้องทั้งหลาย โดยพระเยซูคริสต์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และโดยความรักของพระวิญญาณ ข้าพเจ้าวิงวอนขอให้ท่านช่วยอธิษฐานพระเจ้าด้วยใจร้อนรนเพื่อข้าพเจ้า โรม 15:30

สิ่งสำคัญคือ เราจะต้องยื่นหยัดอธิษฐาน สำหรับโลกนี้ สำหรับประเทศชาติ สำหรับ เมืองที่เราอาศัยอยู่ สำหรับเพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน ครอบครัว ความต้องการที่ยิ่งใหญ่ ในปัจจุบัน คือ การพลิกฟื้นทางจิตวิญญาณ

ค่านิยมในสังคมปัจจุบัน ตรงกันข้าม กับมาตรฐาน การดำเนินชีวิตใน 'แผ่นดินของพระเจ้า' ในหลายเรื่อง เช่น วัตถุนิยม ความเสรีทางเพศ-เพศสัมพันธ์นอกสมรส ความเห็นแก่ตัว การเอาผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้องเป็นใหญ่ คอร์รัปชัน สื่อต่างๆ บ่มเพาะค่านิยม ที่ผิดๆ และบ่มเพาะความรุนแรงให้กับชนรุ่นใหม่ที่พวกเขาไม่รู้ตัว คริสเตียนผู้เชื่อศรัทธา รู้สึกหนักใจ หมดหวัง เมื่อต้องเผชิญ กับ แรงกดดัน แรงบีบบังคับ จากโลกนี้ ที่กระหน่ำถาโถมเข้ามา ตลอดเวลา แต่พระเจ้าทรงเรียก และท้าทายเราทุกคน ให้ทำหน้าที่ของเราในโลกปัจจุบัน และ เป็นส่วนหนึ่งของอนาคต เราทุกคนมีหน้าที่ในการหว่าน 'เมล็ดพืชแห่งข่าวประเสริฐ' เป็นพยานด้วยชีวิต อธิษฐานอย่างไม่ลดละ สำหรับการเก็บเกี่ยว ครั้งยิ่งใหญ่ที่จะมาถึง เราทุกคนสามารถมั่นใจได้ว่า ไม่มีคำอธิษฐานใดๆ ที่จะสูญเปล่า ทุกคำพยาน ทุกการรับใช้ พระเจ้าทรงทราบ ขอให้เรายินหยัด มั่นคง อธิษฐาน โดยไม่ยอมแพ้

¹²ความรักของคนส่วนมากจะเยือกเย็นลง เพราะความอธรรมแผ่กว้างออกไป
¹³แต่ผู้ใดทนได้จนถึงที่สุดผู้นั้นจะรอด ¹⁴ข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า จะได้ประกาศไปทั่วโลก ให้เป็นคำพยานแก่บรรดาประชาชาติ แล้วที่สุดปลายจะมาถึง
มัทธิว 24:12-14

อาเมน

คำถามชวนคิดใคร่ครวญ

- 1) **เหตุใด** พระเยซูคริสต์ จึงทรงให้คำอุปมาเรื่อง ‘ผู้พิพากษาอธรรม กับ หญิงม่าย’?
- 2) **เหตุใด** คำอุปมาเรื่องนี้จึงโดนใจผู้ฟังในสมัยนั้น ซึ่งดำรงชีวิตอยู่ในศตวรรษที่หนึ่งในดินแดนกาลิลี ยุคใด?
- 3) **เหตุใด** ผู้พิพากษาอธรรม ซึ่งไม่ยำเกรงพระเจ้าและไม่เห็นแก่มนุษย จึงตัดสินใจให้ความยุติธรรมแก่หญิงม่าย ตามที่นางร้องขอ?
- 4) **บทสรุป** ของพระเยซูสำหรับคำอุปมาเรื่องนี้คืออะไร?
- 5) **คำในภาษาฮีบรู** ว่า ‘โดยเร็ว’ หมายถึงอะไร?
- 6) **การที่พระเยซูสรุป** ว่า ‘แต่เมื่อบุตรมนุษย์มา ท่านจะพบความเชื่อในแผ่นดินโลก หรือ?’ มีวัตถุประสงค์เพื่อทำลาย และตักเตือนเราว่าอย่างไรบ้าง?
- 7) ‘พระเจ้า’ แตกต่างจาก ‘ผู้พิพากษาอธรรม’ ในแง่ต่างๆ อย่างไรบ้าง? จงอธิบาย
- 8) ‘จุดเริ่มต้น และฐานที่มั่นคง’ สำหรับความเชื่อศรัทธา คือ อะไร? เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? จงอธิบาย
- 9) **เหตุใด** ท่านสาบาบุกจึงยังคงสามารถ อดทน รอคอย อธิษฐาน และ เปี่ยมด้วย ความชื่นชมยินดี แม้จะต้องขัดขึ้น ไม่ยอมจำนนต่อ ความทุกข์ยากลำบากก็ตาม?
- 10) **พื้นฐานสำคัญเรื่องแรกในการอธิษฐาน** คืออะไร?
- 11) **เหตุใด** เมื่อคุณอธิษฐาน จึงไม่ต้องสงสัยว่า ‘พระเจ้าจะทรงฟังอย่างตั้งใจ หรือ สนใจ ห่วงใยคุณ หรือไม่?’ จงอธิบาย
- 12) **เมื่อ** คุณตกเป็นเหยื่อของความเจ็บไข้ได้ป่วยและความตาย คุณไม่ได้รับความยุติธรรมในโลกที่ยุติธรรมและโหดร้าย **คุณจะต้องไม่ลืมนึกว่า** ทุกสิ่งจะกลับตาลปัตรเมื่อใด? อย่างไร?
- 13) **มูลเหตุ/คติความ** ของ ‘หญิงม่าย’ กับของ ‘พระเจ้า’ มีความคล้ายกัน และแตกต่างกันอย่างไรบ้าง? จงอธิบาย
- 14) **‘เหตุใด** พระเจ้าจึงไม่ทรงตอบคำอธิษฐานทันที ทั้งๆที่ทรงมีฤทธานุภาพสูงสุด มีน้ำพระทัยที่จะช่วยกอบกู้ และเปี่ยมด้วยความรัก ความดี & ความชอบธรรม?

